

عنوان مقاله:

ابهام گویی های سیاسی در منظومه های نظامی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات و تحقیقات ادبی دانشگاه خوارزمی، دوره 5، شماره 14 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسنده:

قهرمان شیری - Razi University

خلاصه مقاله:

اگر ادعا کنیم سیاست، محوری ترین موضوع در زندگی و منظومه های نظامی البته به جز لیلی و مجنون است، مدعای ما هیچ گونه مغایرتی با واقعیت ندارد. اما اثبات آن در همه منظومه ها، و به تبعیت از آن در همه برهه ها از زندگی نظامی، نیازمند استنادها و استدلال های اقناع کننده است. او موضع گیری های خود را یا به شیوه کنایی و کلی گویی، و یا با استفاده از نمونه های تاریخی و به صورت تمثیلی بازگو می کند تا حریم عزلت و عافیت طلبی او به مدد این گونه محافظه کاری ها از درگیری با حوزه سیاست و قدرت در امان بماند. مخزن الاسرار، تصویرهایی از نبایدها و نبایدهای سیاسی و اجتماعی را در یک زمینه اخلاقی مذهبی به نمایش می گذارد. خسرو و شیرین، نمودی از نبایدها و رفتارهای عاطفی سیاسی است، و هفت پیکر و اسکندرنامه نیز نمایشی از ارزش های آرمانی در حوزه کنش ها و منش های صرف سیاسی به شمار می روند. این منظومه ها، به رغم همه تفاوت ها، در یک موضوع اشتراک دارند که عبارت است از ترسیم ایده آل ها و آرمان های انسان ها در همه زمان ها و مکان ها. سخن شاعر در ابتدا بر سر یک جامعه اخلاقی و اعتقادی یا مدینه فاضله دینی دور می زند. سپس درصدد تصویر حالات عاطفی و عاشقانه و کنش های مطلوب و نامطلوب آدم ها در برابر آن بر می آید. آن گاه به جامعه سیاسی و شخصیت های مطلوب آن می پردازد و مدینه فاضله سیاسی خود را در دو مرحله و با دو شکل متفاوت آن آن چه به طور نسبی در تاریخ وطن موجود بوده است و آن چه به صورت مطلوب در تاریخ جهان بوده است به روایت می گذارد تا نارضایتی خود را از وضعیت موجود با پناه بردن به بیگانه چاره گری کرده باشد.

کلمات کلیدی:

,Nezami's, Khamseh Political ambiguous, Political utopia, Haft Peikar (seven Figures), Eskandar Nameh
نظامی، ابهام، مخزن الاسرار، لیلی و مجنون، خسرو و شیرین، اسکندرنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1271008>

